

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
АПЕЛАЦИОНИ СУД У НОВОМ САДУ
Посл. бр. Гж 1 3771/12
Дана: 02.09.2013. године
Нови Сад

У ИМЕ НАРОДА

Апелациони суд у Новом Саду у већу судија Персиде Јовановић председника већа, Јасмине Даниловић Стојковић и Боривоја Гајића, чланова већа, у правној ствари тужиоца **Н. К.** из Т., ул. ... бр. ..., кога заступа Х. Е. адвокат у Т., против туженог АТП „П.“ КД Н. С. из Н. С., ул. ... бр. ..., кога заступа А. К. адвокат у Н. С., ради оцене законитости решења о престанку радног односа и накнаде штете уместо враћања на рад, одлучујући о жалби тужиоца изјављеној против пресуде Основног суда у Новом Саду пословни број П1 892/12 од 22.10.2012. године, у седници већа одржаној дана 02.09.2013. године, донео је следећу:

ПРЕСУДУ

Жалбу тужиоца **ОДБИЈА** и пресуду Основног суда у Новом Саду пословни број П1 892/12 од 22.10.2012. године, **ПОТВРЂУЈЕ.**

Образложење

Првостепеном пресудом одбијен је тужбени захтев тужиоца којим је тражио да се поништи решење туженог бр. ...-... о престанку радног односа услед отказа уговора о раду од стране запосленог од ... године као и захтев тужиоца којим је тражио да суд обавезе туженог да му уместо враћања на рад накнади штету у износу од 450.000,00 динара са ззк од пресуђења до исплате.

Свака странка је обавезана да сноси своје трошкове парничног поступка.

Против наведене пресуде тужилац је изјавио благовремену и дозвољену жалбу због битне повреде одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права, предлажући да овај суд побијану пресуду преиначи и усвоји тужбени захтев тужиоца.

Одговор на жалбу није дат.

Испитујући првостепену пресуду у границама жалбених разлога, као и по службеној дужности у смислу одредбе чл. 386 став 3 ЗПП-а овај суд је нашао да је жалба неоснована.

Према чињеничном утврђењу, тужилац је са туженим засновао радни однос на неодређено време, Уговором о раду бр. ...-... од године за обављање послова возача теретног возила. Тужени је тужиоцу исплаћивао зараду све до маја 2011. године, али након тога престао је да исплаћује зараде како тужиоцу тако и осталим запосленима као и да уплаћује доприносе за обавезно социјално осигурање код Фонда за ПИО осигурање.

Дана године тужилац је овластио адвоката Х. Е. да упути Адвокатску опомену туженом, у којом је позвао туженог да му у року од 5 дана од дана пријема опомене, а најкасније до године изврши исплату неисплаћених зарада, као и доприноса за обавезно социјално осигурање за 2010. и 2011. годину као и да му обрачуна бенефицирани радни стаж и на основу истог уплати доприносе за стаж осигурања који се рачуна са увећаним трајањем. Наведену адвокатску опомену, тужени је примио дана године.

Дана тужилац је путем адвоката због чињенице да му дуже време нису уплаћени доприноси за обавезно пензијско осигурање и што му није исплаћена зарада, туженом отказао уговор о раду, а због учињених тешких повреда права запосленог из радног односа од стране послодавца. Такође, тужилац је затражио и да му се решење о престанку радног односа са радном књижицом и копијом овереног обрасца о одјави социјалног осигурања достави на адресу опуномоћене канцеларије, те предочио туженом да ће након пријема решења тужилац према туженом истаћи захтев из чл. 191 у вези са ч. 178 став 3 Закон о раду. Отказ уговора о раду од стране тужиоца тужени је запримио дана године.

Истог дана тужени је на основу чл. 175., 178. и 185 Закона о раду, донео решење број ...-... о престанку радног односа услед отказа уговора о стране запосленог, у ком је констатовано да се тужиоцу отказује уговор о раду број ...-... од и да му престаје радни однос, услед отказа уговора о раду од стране запосленог, дана године.

Тужилац није против туженог пред судом покретао поступак ради исплате неисплаћених зарада и уплате припадајућих доприноса за обавезно социјално осигурање надлежном Фонду ПИО.

Наведено чињенично стање првостепени суд је правилно утврдио на основу оцене изведених доказа у смислу члана 8 ЗПП-а, коју оцену изведених доказа прихвата и овај суд и на њу упућује.

Одредбом члана 178 Закона о раду прописано је да запослени има право да послодавцу откаже уговор о раду. Отказ уговора о раду запослени доставља послодавцу у писменом облику, најмање 15 дана пре дана који је запослени навео као дан престанка радног односа. Ако запослени откаже уговор о раду због од стране послодавца учињене повреде обавезе утврђене законом, општим актом и уговором о раду, запослени има права из радног односа, као у случају да му је незаконито престао радни однос. У вези са тим, одредба члана 178 став 3 наведеног Закона не предвиђа могућност запосленом да побија отказ уговора о раду већ евентуално има само право на накнаду штете за изосталу зараду и друга примања ако му је радни однос престао незаконитим актом послодавца. Тужиоцу је радни однос престао сопственом вољом па запослени не може тражити поништај решења о отказу уговора о раду. Тужени је

приликом доношења решења поступио у свему у складу са одредбама Закона о раду. Тужилац је поднео тужбу ради поништаја решења о престанку радног односа и према чињеничном утврђењу постављени тужбени захтев је неоснован. Околност да му тужени није исплатио зараде и уплатио доприносе, управо представља повреду радне обавезе утврђене законом, општим актом и уговором о раду учињену од стране послодавца која је и довела до отказа од стране запосленог. Међутим, тужилац који је отказао уговор о раду нема право на накнаду штете. С обзиром на изложено не могу се прихватити наводи жалбе тужиоца којим истиче да му припадају права као у случају незаконитог отказа.

Овај суд је ценио и остале жалбене наводе тужиоца али исти нису од значаја за другачије одлучивање у овој правној ствари.

Сходно изнетом, а на основу члана 390 ЗПП-а одлучено је као у изреци.

**ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА
СУДИЈА**

Персида Јовановић, с.р.
Зто:

НАПОМЕНА:

Рев2 1511/13 од 09.04.2014. године. Одбијена је као неоснована ревизија тужиоца, изјављена против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж1. 3771/12.